

MISSION ASSOCIATION
CARITAS RUSSIA RY

Taisto Pitkänen
Lähetys- ja rukouskirje 1/08

On tullut taas raportin kirjoittamisen aika teille lähettäjiille. Caritas Russian työssä on puhallellutkin uudet tuulet, joista voin teille nyt kertoa. Suurin mullistus on ollut se, että olen päässyt mukaan Riihimäeltä kotoisin olevaan ”Riihimäen idäntyö ry:n ” tekemään vankilatyöhön pääasiassa Pietarin alueella. Vankilatyöryhmä koostuu lähinnä luterilaisista uskovista, miehistä sekä naisista, jotka ovat saaneet sydämelleen kertoa hyvää uutista, evankeliumia vangeille venäjällä. Kerron tästä työstä myöhemmin lisää.

Mutta mennään nyt ajassa taaksepäin -07 marras/joulukuun vaihteeseen . Sain käydä Pietarissa 29.11-03.12.07 lähetysmatkalla. Matka kesti siis viisi päivää, joista kolme päivää olin perillä. Tein katutyötä jakaen traktaatteja ja keskustelin ihmisten kanssa evankeliumista ja tulikin useita hyviä keskusteluja näiden päivien aikana. Ihmiset lukevat näitä trakuja. Olen nähnyt näin tapahtuvan. Jokainen evankeliumin sana, joka heidän kanssaan vaihdetaan, jää myös vaikuttamaan heidän sydämiinsä.

Sitten mennään ajassa-08 huhtikuuhun Ensimmäinen matkani Riihimäen vankilatyöporukan kanssa oli 18-20.04.08 viikonloppuna.. Perjantaipäivä meni matkatessa. Porukka oli lähtenyt Riihimäeltä kuudelta aamulla ja ottivat minut kyytiin 08.30 Haminasta. Meni pitkälle iltapäivään, ennen kuin olimme Pietarissa. Ensimmäiseksi menimme viemään seuraavan matkan paperit GUFSiin eli oikeusministeriön Pietarin ja Leningradin alueen rangaistusten toimenpanovirastoon. He vaativat kaikilta vankilaan meneviltä täydelliset henkilötiedot. Kuulemma turvallisuuspalvelu FSB tarkistaa kaikkien vankilaan pyrkivien taustat. Sitten suuntasimme idäntyön asunnolle Pohjois-Pietariin Timurovskaja ulitsalle. Majoittumisen ja ruokailun jälkeen olikin jo ilta pitkällä ja oli nukkumatin aika.

Lauantai aamulla heräsimmekin jo varhain. Gazan vankisairaalaan meille oli luvattu audienssi klo.09.00 aamulla. Meitä oli viisi henkeä Suomesta ja läheisestä Lugan kaupungista mukaan tullut venäläinen musiikkievankelista Sergei sekä tulkit Liisa ja Valentina. Vankilassa oli miesten ja naisten osastot, joten me jakaannuimme kahteen ryhmään. Minä ja mukanamme ollut Kira Salminen sekä tulkki Valentina menimme miesten osastolle. Kun minun vuoroni tuli puhua, oli hämmästykseni suuri, kun suustani alkoi virrata saarnaa venäjän kielellä. Puhuin vähän aikaa venäjäksi ja vaihdoin sitten suomeksi. Vangit kuuntelivat tarkkaavaisina. Puheen lopuksi annoin mahdollisuuden käden nostolla kertoa, jos halusi lähteä seuraamaan Jeesusta. Käsiä ei nousnut, joten sanoin, että jokainen halukas voi ottaa Jeesuksen vastaan itsekseen ja jos tuntee jonkun uskovan, niin kertokoon hänelle ratkaisustaan.

Sitten Jumala laski sydämelleni sanankohdan Jesaja 55:5 ”Katso sinä olet kutsuva pakanoita, joita sinä et tunne, ja pakanat jotka eivät sinua tunne, rientävät sinun tykösi Herran, sinun Jumalasi, tähden, Israelin pyhän tähden, sillä Hän kirkastaa sinut.

Tuli sunnuntaiaamu ja meille oli sovittu vierailu ”Metallostroin” vankilaan klo.10.00 aamulla. Parin tunnin ajon jälkeen olimme siirtyneet majapaikastamme Pohjois-Pietarista Etelä-Pietariin, jossa Metallostroin vankila sijaitsee. Meitä oli sama miehitys kun edellisenäkin päivänä. Muutamat meistä käyttivät puheenvuoron ja sitten oli minun vuoroni. Puhuin Jesaja 43:1-5 pohjalta Jumalan huolenpidosta ja varjeluksesta vaikeissakin elämäntilanteissa ja elävoitin puhettani vielä oman elämäni traagisillakin vaiheilla. Vangit kuuntelivat kiinnostuneina ja sainkin sitten rukouspalvelussa kokouksen lopuksi rukoilla monien puolesta, jotka jo olivat uskossa, mutta halusivat erityisesti minun rukoilevan heidän puolestaan. Raavaat miehet ihan vedet silmissä, kun heidän puolestaan rukoiltiin. Sitä on Jumalan rakkaus ihmistä kohtaan!

Riihimäen porukka läksi 20.04.08 sunnuntaina takaisin Suomeen. Sitä ennen he kuitenkin heittivät minut uuteen majapaikkaani Pargalovoon Pohjois-Pietariin. Minä olin vielä 20-25.04.08 Venäjällä ja tein tuttua katutyötä Pietarin eri metroasemilla. Tuli muutama hyvä evankelointikeskustelu ja trakuja meni 150 kappaletta. Sitten 25.04.08 perjantaina matkustin bussilla takaisin Suomeen.

Sitten tuli toinen matkani idän työn porukassa. Kesäkuussa 13-15.06.08 tehtiin jälleen matka jossa olin mukana. He ottivat minut kyytiin Haminasta niin kuin aikaisemminkin. Matkasimme Viipurin lähellä olevalle ”Kuolemanjärven” kylälle, jossa eräällä meidän matkalaisella oli sukulaisia. Saimme syödäksemme oikein kunnon aterian Venäläiseen tapaan.

Sitten suuntasimme taas Pietaria kohti. Oli jo ilta, kun saavuimme tuohon tarunhoitoiseen miljoonien elämäntarinoiden sulatusuuniin. Kävimme ruokaostoksilla suuressa ”Okei” supermarketissa ja sitten menimme Timurovskajan asunnolle.

Tuli lauantai. Aamutoimien jälkeen suuntasimme kurssimme GUF SINiin, minne veimme seuraavan matkan paperit. Lähdimme kohti Gazan vanki-sairaala. Vankilan edessä saimme vartijoilta kuitenkin kuulla, että faksia GUF SINistä ei ollut tullut, joten emme päässeet sisään tällä kertaa. No, emme siitä lannistuneet, vaan päätimme mennä katsomaan erään tutun seurakunnan pastoripariskunnan vastasyntyntä vauvaa. Minä sain armon siunata heitä molempia rukouksessa uskon tiellä eteenpäin ja erityisesti vauvan kanssa ollessa ja häntä hoitaessa. Toimitimme joitakin juoksevia asioita ja sen jälkeen suuntasimme taas Timurovskaja ulitsalle

Tuli sunnuntai aamu. Lähdimme Metallostroin vankilaa kohti Etelä-Pietarissa. Kello oli 10.00, kun pääsimme sisään. Tilaisuus oli järjestetty vankilan kirjastoon. Läsä oli ehkä parikymmentä vankia Sergei venäläinen musiikkievangelistamme johti kokouksen sekä lauloi ja säesti itseään kitaralla. Hän myös puhui vangeille. Tuli minun vuoroni puhua. Puhuin Matteus 18:21-22 pohjalta anteeksiantamisesta. Ei ole helppoa antaa anteeksi, jos sinua on kohdeltu kaltoin. Kerroin yleisölle, että miten vapauttavaa se kuitenkin on, kun ei ole viha sydämessä. Tästäkin löysin yleisölle kerrottavaksi vahvoja esimerkkejä omastakin elämästäni. Jälleen kokouksen jälkeen sain rukoilla monien vankien kanssa, että heidän elämänsä saisi järjestyä kohdalleen jo vankilassa ja vapautumisen jälkeen.

Kävimme vielä ravintolassa syömässä ja oli hyvä ruoka venäläiseen tapaan. Sitten idäntyön porukka heitti minut taas uuteen majapaikkaani Pargalovoon, koska minä jäin vielä useiksi päiviksi Pietariin. He kuitenkin matkasivat jo kotia kohti.

Minä olin vielä maanantaista lauantaihin 16-21.06.08 Pietarissa ja tein katutyötä, joka on ollut sydämelläni jo usean vuoden. Tuli joitakin keskusteluja ja trakuja meni 150 kappaletta. Sitten juhannuslauantaina matkustin bussilla Suomeen.

Siinä oli kuulumisia puolen vuoden ajalta.

Olisi hyvä jos muistaisitte rukouksin tätäkin työmuotoa, koska muuten työ ei ole menestyksestä. Palvelutyö kukoistaa kun on ihmisiä, jotka kantavat työtä Herran eteen.

Työn kustannuksista voin kertoa, että kun lähdän vankilatyöporukan kanssa matkaan plus teen sen lisäksi katutyötä Pietarissa, niin 8 päivän matkan kustannukset ovat noin 200 EUR/matka. Olen pyrkinyt tekemään 8 päivän matkan joka toinen kuukausi.

Lisäksi tulee viisumikustannukset (n.120 EUR/vuosi) ym. eli kannattajakin tarvitaan.

Rukousaiheita työn tiimoilta: -Voimaa ja voitelua saarnaamiseen

- oikeat sanat oikeille ihmisille kadulla

- varjelusta matkustamiseen

-että vankilapaperit olisivat aina kunnossa, että pääsisimme sisään vankilaan

- majoittaja perheessä olisi siunauksen hetkiä

- rajamuodollisuudet sujuisivat hyvin

- viisumin rekisteröinti sujuisi hyvin

- matkakassa olisi riittävä

Teidän rukouksistanne kiittäen ja niistä voimaa saaden teidän lähettinne : Taisto

Mission Association-Caritas Russia ry
Rauhankatu 15 C as. 2
49400 Hamina

GSM 045-1148252

P.S. Seuraava matka 15-22.08.08 jos Herra suo

P.S. seuraava kirje viimeistään joulukuussa